

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 1Svk/55/2022
Identifikačné číslo spisu: 4020200279
Dátum vydania rozhodnutia: 21. júla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4020200279.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M. v právnej veci žalobcu A. V., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt H. F. XX/XX., U. - E. G., právne zastúpeného JUDr. Pavlom Gráčikom, advokátom, so sídlom Farská 40, Nitra, IČO: 51 721 554, proti žalovanému (sťažovateľovi) Úradu pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, so sídlom Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky číslo: 16208/2018/SV/35376 zo dňa 21. mája 2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/28/2020-153 zo dňa 27. januára 2022, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/28/2020-153 zo dňa 27. januára 2022 z r u š u j e a v e c v r a c i a n a d Ľ a š i e k o n a n i e S p r á v n e m u s ú d u v B r a t i s l a v e .

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2018/015580-4 zo dňa 01.03.2018 podľa ustanovenia § 14 ods. 1, § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) v spojení s ustanovením § 78 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „Stavebný zákon“) vylúčil žalobcu z konania vo veci návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia podanej spoločnosťou Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o., Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava, zast. Spoločnosťou PROMT, s.r.o., Robotnícka 1A, 036 01 Martin (ďalej „navrhovateľ“) vedenej na stavebnom úrade pod č. OU-NR-OVBP2-2018/015580.

2. Na odvolanie žalobcu Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky rozhodnutím č. 16208/2018/SV/35376 zo dňa 21.05.2018 odvolanie žalobcu zamietlo a rozhodnutie prvostupňového

správneho orgánu potvrdilo dôvodiac, že v danom prípade žalobcovi neprináleží postavenie účastníka konania.

Kasačný súd súčasne upozorňuje na to, že v zmysle Čl. I a VII zákona č. 172/2022 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, s účinnosťou od 1.1.2013 právomoc Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky (ako pôvodného žalovaného) v oblasti územného plánovania, výstavby a vyvlastnenia prevzal novovytvorený Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, v dôsledku čoho bol tento v záhlaví rozsudku označený za žalovaného.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 191 ods. 1 písm. d) Správny súdny poriadok (ďalej len S.s.p.) napadnuté rozhodnutia správnych orgánov zrušil a vec vrátil prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

4. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že v predmetnej právnej veci bol správny súd viazaný uznesením Najvyššieho súdu SR č. k. 10Sžk/14/2019-81 zo dňa 26.05.2020, ktorým došlo k zrušeniu uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/31/2018-35 zo dňa 12.12.2018.

5. Tak ako z uznesenia Najvyššieho súdu SR vyplýva, správny súd žalobu nesprávne odmietol z dôvodu, že kolaudačné konanie už bolo ukončené, a preto sa má zaoberať námietkami žalobcu v žalobe a jeho procesným postavením bez ohľadu na to, či kolaudačné konanie, v ktorom sa žalobca domáhal byť účastníkom, bolo skončené alebo sa v ňom pokračuje. Táto skutočnosť totiž nemôže mať vplyv na posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, a táto otázka nebola a ani nemôže byť predmetom súdneho prieskumu.

6. Správne mu súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že vo veci toho istého žalobcu a totožného predmetu konania je na tunajšom súde viacero žalôb. Rozsudkami tunajšieho súdu č. k. 11S/159/2020-414 zo dňa 24.11.2021 a č. k. 11S/60/2020-469 zo dňa 07.12.2021 už Krajský súd v Nitre o predmetných žalobách rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z uvedených rozhodnutí je zrejmé, že dôvody prečo došlo k zrušeniu napadnutých rozhodnutí sú totožné. V oboch rozhodnutiach správny súd konštatoval, že z rozhodnutí stavebného úradu a ani z rozhodnutí žalovaného nevyplýva, či a akým spôsobom správne orgány preverovali, resp. zisťovali, či by žalobca mal alebo nemal byť účastníkom kolaudačného konania v zmysle § 24 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z. Správny orgán sa napriek podaniu žalobcu zo dňa 10.11.2017 jeho prípadným účastníctvom v kolaudačnom konaní z titulu účastníctva v zisťovacích konaniach vôbec nezaoberal. Žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa vo svojich rozhodnutiach iba skonštatovali, že účastníctvo v kolaudačnom konaní je upravené v § 78 Stavebného zákona a žalobca, kritéria vymedzené v cit. ustanovení nespĺňal, nakoľko nebol stavebník a ani vlastník stavby. Žalovaný tiež iba skonštatoval, že žalobca mal ako zainteresovaná verejnosť v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z. plnohodnotné právo byť účastníkom stavebného konania bez toho, aby sa vysporiadal s namietaným znením § 24 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z., ktoré mu priznáva postavenie účastníka aj v povoľovacom konaní (§ 38 ods. 4 písm. d) zák. č. 24/2006 Z. z.).

7. Na základe zhodnosti uvedených konaní s konaním vedeným pod sp. zn. 26S/28/2020, či už skutkových alebo právnych, správny súd v súlade s § 140 S.s.p. poukázal na odôvodnenie rozhodnutí v konaniach sp. zn. 11S/60/2020 a sp. zn. 11S/159/2020, s ktorými sa stotožnil, a preto tieto dôvody nadbytočne neopakoval.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 S.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal úplnú náhradu trov konania.

III.

Konanie na kasačnom súde

9. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., v ktorej navrhol kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Sťažovateľ uviedol, že v danom prípade sa jedná o kolaudačné konanie, v ktorom okruh účastníkov konania osobitne upravuje stavebný zákon v § 78 ods. 1 tak, že účastníkom kolaudačného konania je stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. Z dôvodu, že § 78 ods. 1 Stavebného zákona osobitne upravuje okruh účastníkov v kolaudačnom konaní, nie je možné aplikovať § 14 Správneho poriadku. Z dôvodu, že žalobca nie je stavebník a ani vlastník stavby, ako aj žiaden z pozemkov v jeho vlastníctve nie je navrhovanou stavbou dotknutý, tak žalobcovi neprináleží postavenie účastníka konania.

11. Žalobca svoje právo vyjadriť sa ku kasačnej sťažnosti nevyužil.

IV.

Právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

12. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 S.s.p., § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho správneho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21. júla 2023 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

13. Po preskúmaní veci kasačný súd uvádza, že krajský súd nerešpektoval právny názor uvedený v zrušujúcom uznesení Najvyššieho súdu SR č. k. 10Sžk/14/2019-81 zo dňa 26.05.2020 uvedený v bodoch 32 a nasl., podľa ktorých:

„32. Vo svetle uvedeného sa kasačný súd nemohol stotožniť s právnym názorom krajského súdu uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia. Kasačný súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmvacej činnosti správneho súdu bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zamietnuté odvolanie sťažovateľa voči rozhodnutiu, ktorým bol tento vylúčený z kolaudačného konania. To znamená, že povinnosťou správneho súdu bolo vec meritórne prejednať a zaujať právne stanovisko k predmetu konania, teda či postup orgánov verejnej správy, keď vylúčili sťažovateľa z administratívneho konania bol, resp. nebol v súlade so zákonom a prečo. Skutočnosť, či kolaudačné konanie bolo alebo nebolo právoplatne skončené nemá v predmetnom prípade žiadnu právnu relevanciu na posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného.

33. Kasačný súd považuje za dôležité dať do pozornosti, že nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu, podľa ktorého sťažovateľovi po tom, čo kolaudačné konanie nadobudlo právoplatnosť, vzniklo právo podať správnu žalobu opomenutého účastníka konania podľa § 179 Správneho súdneho konania a prostredníctvom nej sa domáhať preskúmania, či sa ním malo konať ako s účastníkom administratívneho konania.

34. Je nepochybné, že už orgán verejnej správy prvej inštancie bol v kolaudačnom konaní oslovený sťažovateľom, že spĺňa podmienky pre účasť v kolaudačnom konaní (podanie „Urgentná žiadosť aj v zmysle Aarhuského dohovoru“), s tým, že tomuto orgánu boli zo strany sťažovateľa doručené aj námietky, pripomienky a stanoviská, ktoré spochybňovali zákonnosť vydania kolaudačného rozhodnutia (podanie zo dňa 11.04.2018). Počas kolaudačného konania bolo taktiež vydané parciálne rozhodnutie, ktorým postavenie účastníka v konaní nebolo sťažovateľovi priznané. Práve tieto skutočnosti bránia sťažovateľovi, aby na svoj vstup do kolaudačného konania využil ustanovenie §

179 S.s.p., nakoľko uvedené ustanovenie je použiteľné len na prípady, kedy opomenutý účastník o prebiehajúcom správnom konaní nevedel a z uvedeného objektívneho dôvodu sa potom počas priebehu konania nemohol domáhať pribratia do konania ako účastník.

35. Podľa názoru kasačného súdu konajúci správny súd vo veci postupoval v rozpore so zákonom, keď odmietol správnu žalobu ako neprípustnú z dôvodu, že neexistuje spôsobilý predmet prieskumu bez toho, aby venoval náležitú pozornosť súdnemu prieskumu skutočností, ktoré boli predmetom správnej žaloby.

36. Kasačný súd tak dospel k záveru odlišnému ako formuloval v napadnutom rozhodnutí krajský súd. Ďalšími námietkami sťažovateľa sa kasačný súd nezaoberal, lebo už zhora uvedené a zistené dôvody vyhodnotil kasačný súd ako relevantné na vyhovieť kasačnej sťažnosti a zakladajúce nutnosť zrušenia uznesenia krajského súdu.

37. Na základe zisteného skutkového stavu a uvedených právnych skutočností rozhodol kasačný súd tak, že uznesenie krajského súdu podľa § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude podľa § 469 S.s.p. viazaný právnym názorom kasačného súdu vysloveným v tomto rozhodnutí.

38. Úlohou správneho súdu v ďalšom konaní bude postupovať vo vyššie načrtnutej línii so zameraním na posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia ako aj postupu žalovaného, ako aj orgánu verejnej správy prvej inštancie. To znamená zaoberať sa všetkými námietkami sťažovateľa uvedenými v žalobe, zaoberať sa jeho procesným postavením ako účastníka administratívneho konania, a to bez ohľadu na to, že konanie, v ktorom sa domáhal byť účastníkom konania, bolo ukončené.“

14. Na základe uvedeného je zrejmé, že krajský súd nepostupoval v súlade s vyššie uvedeným uznesením Najvyššieho súdu SR, ale zrušil napadnuté rozhodnutia správnych orgánov bez toho, aby sa vyjadril prečo žalobca nie je účastníkom konania. Teda krajský súd sa vôbec nezaoberal procesným postavením žalobcu ako účastníka administratívneho konania. Uvedené posúdenie krajský súd postúpil správny orgánom.

15. S odkazom na vyššie konštatované závery kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil správny súd na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 S.s.p.. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu, viazaného právnym názorom vysloveným v tomto rozsudku a v uznesení Najvyššieho súdu SR č. k. 10Sžk/14/2019-81 zo dňa 26.05.2020, opätovne preskúmať napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, zaoberať sa všetkými námietkami žalobcu uvedenými v žalobe, zaoberať sa procesným postavením žalobcu ako účastníka administratívneho konania.

16. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne v zmysle § 467 ods. 3 S.s.p. správny súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí (§ 175 ods. 1 S.s.p.).

17. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

